

Tid, og den Tanke var det maaske værd at overveje.

Med Hensyn til Revision af Aarsregnskabet indeholder Lovforslaget adskillige gode Tanker. Mæn maa erkende, at den Revision, der hidtil har fundet Sted i Selskaberne, ikke kan siges altid at have været fuldt betryggende. I den nugældende Lov er det vel krævet, at Revisorerne skal være regnskabskyndige, men hvem er ikke regnskabskyndig? Det holder de fleste Mennesker paa, at de er, og som et talende Moment er det blevet mig opgivet, at af samtlige paa Københavns Børs noterede Selskaber har over 80 pCt. Revisorer, der ikke er uddannede som regnskabskyndige, og dette ser jo ikke særlig godt ud. Jeg indrømmer derfor, at Revisionen er et Punkt, hvor man til Betyggelse for Kreditorer og Aktionærer bør sætte alvorligt ind; men jeg er ikke helt sikker paa, at den Maade, paa hvilken Forslaget gør det, er den rigtige. Den Tanke, at $\frac{1}{4}$ af Aktionærerne kan opfordre Ministeren for Industri, Handel og Søfart til at udnævne en Revisor, selv om denne efter Forslaget fortrinsvis skal være autoriseret, synes mig ikke betryggende. I Parentes bemærket glæder det mig, at den højtærede Minister dog paa visse Omraader vil erkende en vis privilegeret Stilling for Mindretallet paa Trods af Flertalsmagten. Men Bestemmelsen rummer en Fare, idet et Mindretal faar Mulighed for af ren og skær Chikane at genere Flertallet af Selskabets Aktionærer; og jeg føler mig — uden at den højtærede Minister maa tage mig det ilde op — heller ikke helt tryk ved at lægge Valget i de tilfældige Ministres Hænder. Hvis man derimod i højere Grad lagde an paa at kræve virkelig Regnskabskyndighed hos de valgte Revisorer, maatte dette formentlig være tilstrækkeligt.

Jeg skal saa fremsætte et Par enkelte Bemærkninger om de foreslaaede Regler for Aktieselskabers Opløsning. Her finder jeg, at man i alt for høj Grad søger at fikke paa den bestaaende Konkursordning, eller rettere sagt er kommet udenom den ved at indføre en konkursagtig Likvidation. Jeg er ikke helt sikker paa, at dette er en heldig Ordning. Navnlig støder det mig, at man her gør et yderligere Forsøg paa at indblande Erhvervsministeren i Selskabernes Administration ved at tillægge ham Beføjelse til paa Trods af et Aktieselskabs Flertal at udnævne Likvidator. Det kan ikke benægtes, at Konkursloven kunde trænge til en Steinach-Kur, men jeg frygter,

at den Kur blot vilde forhales ved disse særlige Forslag.

Jeg skal indskrænke mine Bemærkninger om Enkeltheder i Forslaget hertil, idet jeg dog udtrykkelig skal pointere, at der ikke heri ligger en Tiltrædelse af alle de forskellige Bestemmelser, som jeg ikke særlig er gaaet ind paa. Jeg har blot ikke ved denne Lejlighed villet fordybe mig yderligere i Enkelthederne. Det forelagte Lovforslag er jo i sig selv særdeles omfattende, ikke mindst set paa Baggrund af, at den nugældende Lovs 60 Paragraffer her er svulmet op til 90. Paa mit Partis Vegne skal jeg tilsige vor Medvirken til en grundig saglig Behandling af det forelagte Lovforslag. Vi yder gerne vor Støtte til alle Bestemmelser, der kan medføre den største Sikkerhed saavel for Aktionærer som for Kreditorer, forudsat, at Aktieselskabsformen ikke hemmes mere, end nødvendigt er, idet vi overfor Aktieselskaberne som paa andre Omraader maa hævde som vort Princip, at der gives det frie Næringsliv det fornødne Raaderum til dets legitime Virksomhed under alvorligt Ansvar.

Zahle: Det ærede Medlem, som nu talte, brugte et Sted i sin Tale en Vending, hvis Indhold kan gengives saaledes, at der var mange, der havde et Horn i Siden paa Aktieselskabsformen. Heri har han ikke Uret, og jeg skal straks melde mig som en af dem, der virkelig har noget imod Aktieselskabsformen i det Omfang, hvori den nu benyttes.

Naar en stor Forretningsmand dør og efterlader sig en Virksomhed, som er for stor til, at nogen enkelt kan overtage den, saa er det rimeligt, at man paa det Grundlag kan danne et Familieinteressentskab eller et Aktieselskab, som kan føre Forretningen videre. I det Tilfælde, at der er en Mand, der har vundet sig Anseelse blandt kyndige for sin Indsigt i visse Forretningsbrancher, er det naturligt, at Folk, som ogsaa har Kundskab paa det Omraade, kan slutte sig sammen om ham og ved fælles Kræfter tilvejebringe den Kapital, som er fornøden til at drive en saadan Forretning i det Omfang, som den maa have for at kunne være virkelig rentabel. Og saadan kan der naturligvis nævnes flere Tilfælde, hvor Aktieselskabsformen er fuldt berettiget.

Men det er overalt i Verden og ogsaa nu her i Landet blevet saadan, at de Mennesker, der har nogle Sparepenge tilovers, glat væk